

1910-05-29

þÿ š Å À Á ¹ ± ⁰ Ì Â ¡ Í » ± ³/₄ - ± Á . 2 1 7

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/9344>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Η συνδρομή ή εις προσωπικήν ή εις δημοσίαν:

- Ετήσια εν Κύπρω Σελ. 10
Εξέμνητος 5
Ετήσια εν τῷ ἑξωτερικῷ 12
Εξέμνητος 7

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αἱ ἐπιστολὲς εἰς τὴν Διευθύνουσαν.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἀγορὰ Κύκκου ἀριθ. 34

Τιμὴ ἐκαστοῦ φύλλου φρ. 2.

Υπεύθυνος Ἰδιοκτήτης ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

Η ΠΤΩΣΙΣ ΚΑΙ Η ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΥ

Νάχεν ἀστράψει ὁ οὐρανός, νάχε καγῆ ἡ ὥρα, Ἥλιος, σελήνη μῆδαμοῦ νὰ μ' εἶχαν ἀνατελεῖ, Καὶ τέτοια μέγα μελανή νὰ μ' εἶχε ἔξημερώσῃ...

ὡς ἀθεοποίη, μὴ πιστεύω εἰς τὴν ἰδίαν θρησκείαν καὶ μελετῶν νὰ ἀσπασθῆ τὴν χριστιανικὴν.

Ἡ διττὴ αὐτὴ καὶ ἐκ διαμέτρου διχοσταμένη ψυχικὴ διάθεσις ἤτις κατεδήλωσεν τὴν διττὴν καὶ ἐξ ἀντιθέτων φύσεων καταγωγὴν του, ἐπεστέφθη ὑπὸ μεγαλοφυΐας καὶ δραστηριότητος ἀναδεικνυομένης αὐτὸν μέγαν ἡγεμόνα καὶ μέγαν στρατηγόν.

Διεφλέγετο ὑπὸ τοῦ σφοδροῦ ζήλου ὅπως ἐπιτύχῃ τὴν ἀλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἧς ἡ-στόχῃσαν ὁ Βαγιαζήτ καὶ ὁ Μουράτ καὶ πρὸς τοῦτο συνήνεσαν καὶ ἐνέτεινε πάσας τὰς σκέψεις καὶ τὰς ἀνεργείας του. Κρυφίνους καὶ ἐχέμυθος εἰς ἄκρον, θὰ ἀπέσπα πᾶσαν τριχὰ τοῦ πῶγωνός του καὶ θὰ ἀπέβαλλεν αὐτὴν, ὡς εἶπε ποτε ἑρωτηθεὶς περὶ τῶν σχεδίων του, ἐὰν ἀνεκάλυπτεν εἰς ἑγνώσκον αὐτὴν καὶ ἐλάχιστα περὶ τῶν πράξεων καὶ τῶν διαλογισμῶν του.

Ἀθάνατος φρουρὰ ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν ἀξίου κατὰ πάντα ἡγεμόνος αὐτῆς ἦρθη εἰς τὸ ὄψος τοῦ ἀνδρός καὶ ὑψηλοῦ προορισμοῦ τῆς. Μὴ ἐπιβόουσα εἰς τὴν πολεμικὴν νίκην εἰδικάχη ὑπὸ τοῦ αυτοκράτορος εἰς ὅπως ν' ἀποθάνῃ μετὰ τῶν ἐπιπλῶν ἀνὰ χεῖρας ἐπιστραγγίζουσα διὰ τοῦ τιμίου αἵματος, αὐτῆς ὑπερχλιετῆ ἔνδοξον ἰσοτερίαν καὶ ἀφίπτον ἐγαίρουσα τρόπαιον ὀπίσθου καὶ εὐγενεστάτου ἡρωϊσμοῦ.

Κατὰ τὸ διφύουδ ἐξ Ἀσίας ἐπιβρομέως, δαιμονιῶντος καὶ ἰσχυροῦ λατοῦ πολεμιστοῦ, ἀντιτίθεται ἀριπρεπῆς, ὡς ἀντιπρόσωπος μακρῶς καὶ ἐνδοξοτάτης διαδοχῆς αυτοκράτορων, οἵτινες ἐλάμπρυναν τὴν ἰστορίαν τῆς ἀνθρωπότητος ἐπὶ χίλια ἔτη νικηφόρος ἀγωνιζόμενοι ὑπὲρ τῶν ἐπιγείων καὶ οὐρανίων ἰδεωδῶν τοῦ ἀνθρωπίνου πολιτισμοῦ καὶ τῆς θειοτάτης πίστωσης περιλλυπος μέχρι θανάτου, ὡς ἐν τῷ ὄρει τῶν βλαίων ὁ Θεάνθρωπος, πρὸ τοῦ τρομεροῦ ποτήριου φρικτοῦ μαρτυρίου ἀποφασιστικῶς καὶ ἀκόληθως πρὸ τοῦ ἐσχάτου κινδύνου, ἐν πάσῃ δυνάμει πειράται οὐχί ν' ἀπομακρύνῃ ἀλλὰ νὰ λαμπρύνῃ ἀναδεικνύμενος ἐν αὐτῷ παντελῶς ἀξίος μὲν τοῦ ὑπερφύουδ καὶ λαμπροῦ παρελθόντος, καταλείπων δὲ μετὰ τῆς πνοῆς τοῦ ἀείζωνος καὶ ἀκόληθου τὸ πληροῦν αὐτῶν ἐθνικῶν πνεύμα, ἔπερ θ' ἀνεξωσῶνται τὰς ἐπιβουλάς γενεῶν καὶ θὰ ἐπατελεῖ τὴν ἐθνικὴν ἀνάστασιν ἐκ τῶν ἀφανῶν ἀλλ' ἐνδόξων καὶ ἡγιασμένων τάφων ἑαυτοῦ καὶ τῶν συναγωνιστῶν του.

Ἡ ἀγρία λίσσα καὶ ὁ θηριώδης ἀλαλητὴς ἐξέθεν ἐφορημένως κατὰ τῶν ὑπερηφάνων τειχῶν τῆς ἐνδόξου Πόλεως, ἵνα νικήσωσιν ἐν τῷ αἵματι εἰς τὴν ὕψηλόν, εὐγενῆ καὶ ὠραίων παρῆγγαγον ἢ πεπολιτισμένη ἀνθρωπότης διὰ τῶν αἰώνων, καὶ τὰς ἀγρίας ἐφόδους νικηφόρος ἀποκρούουσι οἱ ἐδάρθιμοι ἀλλ' ἀθάνατοι ἀγωνισταὶ καὶ ἀμόντορες τοῦ ἀνθρωπίνου πολιτισμοῦ καὶ τῆς πίστωσης τοῦ Χριστοῦ.

Ἐπαναλαμβάνεται παρὰ τὰ γαλανὰ κώματα τοῦ Βοσπόρου ἢ ἀπὸ τῆς ἡμιουρπίας ἀρξομένη καὶ μὴ δέποτε παυσαμένη διευρύνουσα μετὰ τὸ νάκος καὶ ἀγαθὸν, σκότους καὶ φωτός, ζωῆς καὶ θανάτου, στασιμότητος καὶ προόδου, βαρβαρότητος καὶ πολιτισμοῦ, ψεύδους καὶ ἀληθείας, καὶ πᾶσων τῶν ἀντιθέσεων ἐν τῷ ὅλκῳ καὶ τῷ ἡθικῷ κόσμῳ.

Ὁ εὐγενὴς καὶ ὑπερφύουδ οὗτος ἀγὼν ἔλαχεν ἐξαιρέτως εἰς τὴν ἑλληνικὴν φυλὴν ἧτις ἀνεδείχθη ὁ πρῶτος ἱεροφάντης τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς προόδου τῆς ἀνθρωπότητος καὶ ἐτάχθη ὑπὸ τῆς θείας προνοίας ἀκόληθως καὶ ἀπτόγητος φρουρός καὶ ἀμόντορας αὐτοῦ.

Διὰ ταῦτα νινῶν ἢ ἡττώμενος ὁ ἑλληνισμὸς ἐν τῷ αἰωνίῳ καὶ ἀτέρμονι τοῦτῳ ἀγῶνι ἐνίστε πίπτει, ἀλλ' οὐδέποτε θνήσκει, καὶ ἐκ τῆς πτώσεως ἀνεγείρεται λαμπρότερος καὶ ρωμαλέοτερος, ἵνα ἐπαναλάβῃ τὸν ἐνδοξὸν δόλιχον θαυματοῦ καὶ φωτίζων τὴν ἀνθρωπότητα.

Ἐπεσον ἐν τέλει ἡ Πόλις ἧτις δὴ πῆρξαν ἐπὶ χίλια ἔτη ἢ ἑστία τοῦ ἀνθρωπίνου πολιτισμοῦ, ὁ μέγας ναδὸς τῆς χριστιανικῆς θρησκείας, ὁ πνευματικὸς ἦλιος τῶν αἰώνων, ἡ κρηπίς τοῦ ἀνάντατος ἑλληνικοῦ πνεύματος καὶ τοῦ πολιτισμοῦ.

Τυφλοὶ ὑπὸ λύσεως καὶ μανίας οἱ ἀγριοὶ νικητὰ φονεῦσαι τὸν αυτοκράτορα ἐν ἀγνοίᾳ τῶν, διότι δὲν ἤδύνατο νὰ διακρίνωσιν ἐν αὐτῷ τὸ ὑπέρχον ἡθικὸν μεγαλεῖον, ἐπερ περιέβαλλεν αὐτὸν δι' οὐρανίας βασιλικῆς πορφύρας, σφάουσι καὶ πυρπολοῦσι τὰ σώματα καὶ τοὺς οἴκους, ἀγροῦσι καὶ φέρουσι τὰ πάντα, διαφύγει ὅμως αὐτοὺς μέσφ τῶν οὐρανομήλων φλογῶν καὶ τοῦ συννεφώδους καπνοῦ τὸ ἀθάνατον ἑλληνικὸν πνεῦμα ὅπερ οὐδέποτε ἤδυνήθησαν νὰ συλλάβωσι καὶ δεσμεύωσιν οἱ βάρβαροι καὶ ἀγριοὶ ἐπιβρομῆς τῶν ἑλληνικῶν χωρῶν διὰ πάντων τῶν αἰώνων, ὡς δὲν ἤδυνήθησαν οἱ Ἄναι καὶ Καίφαρι μετὰ τῆς σπαίρας αὐτῶν νὰ κρατήσωσιν ἐν τῷ τάφῳ τὸν δημιουργὸν τῆς ζωῆς, τὸν Δόγον τοῦ Θεοῦ.

Ἀπολοφύρεται καὶ θρῆνυε ὁ ἀφελῆς Ρόδιος Γεωργίλας τὴν ἀλωσιν τῆς Πόλεως καὶ ἀπαρηγόρητος καὶ ἀπελπίς ἐπικαλεῖται τὸν Φεάγγον τὴν βοήθειαν καὶ τὴν ἀρωγὴν. Ὁ Γεωργίλας δὲν ἠσθάνθη τὴν ἔθεον μανίαν, ἦν ἐμβάλλει ὁ ἀληθὴς ποιητικὸς ὁστρος εἰς τὰς μεγάλας ποιητικὰς ψυχὰς καὶ ὡς κοινὸς θνητὸς κλαίει καὶ θρῆνυε περιαλγῆς καὶ κατῶδονος.

Ὁ ποιητὴς ὅμως τοῦ θρῆνου τῆς Κωνσταντινουπόλεως μετὰ ψυχικὸν ἄλγος ἀλλὰ καὶ ὑπερηφανίαν ἀτενίζει τὴν πτώσιν τῆς Πόλεως, θρῆνυε καὶ ἀπολοφύρεται ἀλλὰ καὶ ἐνθουσιᾷ καὶ παραγορεῖται καὶ τὴν ἐθνικὴν ψυχὴν ἐν ἑαυτῷ συγκεντρῶν μετὰ πίστωσης ἀποκαλυπτικῆς προλήγας τὴν ἀνέγερσιν αὐτῆς καὶ ἀλοβάται τσοῦτον θάρρος ὡστε τὴν κλαίουσιν πολιτοῦσιν Παναγίαν τὴν Ὁδηγήτριαν νὰ παρηγορῇ.

Πέποιθε τὸ ἔθνος ἐπὶ τὴν ἀθανασίαν ἑαυτοῦ καὶ ἀδυνατεῖ νὰ πιστεύσῃ εἰς τὸν ἐκπρόσωπον αὐτοῦ Βασιλέως ἀπέθανεν ὄχι! εἶνε ἀνίκανος ὁ θάνατος νὰ φθέρῃ τοιαύτας ὑπερφύεις ὑπάρξεις τῆς Πόλεως τοῦ Ρωμανοῦ ὁ ἀθάνατος ἦρως καὶ μάρτυς ζῆ ὡς μαρμαρωμένος Βασιλῆας καὶ ὁ λειτουργὸς τῆς ἐσχάτης ἱεραουργίας ἐν τῇ Ἁγίᾳ Σοφίᾳ ἀφανῆς που καὶ ἀπολεθιθώμενος δὲν ἐναπέθηκε εἰς τὴν Ἁγίαν Τραπεζῆν τὸ ἅγιον ποτήριον ἐξ οὗ ἐκοινώνησεν ὁ ἀθάνατος Βασιλεὺς.

Ἀμφότεροὶ ἀναμένουσι τὴν ἀνάστασιν αὐτῶν ἦν θὰ συντελεσθῇ τὸ ἀποπτόν ἑλληνικὸν πνεῦμα ἵνα φωτίσῃ τὴν σκοτάζουσαν ἑσπερίαν καὶ τὴν ἀνθρωπότητα. Ὁ μέγας εἰς τὴν Ἁγίαν τοῦ Θεοῦ Σοφίαν ναδὸ ἀναμένει τὴν ἐπάνοδον αὐτοῦ μετὰ τοῦ Θεοῦ Πνεύματος ἵνα ἀνταπετάσῃ τὰς εὐρεῖας πόλας του ὅθεν θὰ ἐξορμήσῃ πάλιν ὁ μαρμαρωμένος Βασιλῆας μετὰ φλογόβολου ρομφαίας ἐνῶρ, ὁ μαρμαρωμένος τοῦ ὀπίσθου λειτουργὸς θὰ προσκαλῆ ἐκ νέου τοὺς πισ-

τοὺς ἵνα προσέλθωσι μετὰ φόβου Θεοῦ καὶ πίστωσης.

Θ' ἀντηχῆσιν πάλιν ὅτι τὸν ὑπερφυῆ ὄλον αὐτῆς οἱ θεοπίστοι θοῦροι

Ἡ ὑπερφυῆ Στρατηγὸς τὴν νικητῆρα ὡς λυρωθεῖσα τῶν δεινῶν ἀγαρῶν ἰστα

Ἐδῶσαν Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, Ἥνας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων βαρβαρότητας

ἐνθὸς ὁ δικέφαλος ἀστὴρ ἐπὶ τῶν ἐπέλεων τῆς Βασιλευσῆς καὶ πάλιν καταπίπτει θὰ γέννηται ὁ ἀγροπυκὸς φρουρὸς τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ ὡς τὸ πάλαι κατὰ πάσης ἐπιβρομῆς ἀπ' Ἀνατολῶν καὶ Δυσμῶν, ἀπὸ Βορρᾶ καὶ Νότου.

Η ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΙΣ ΚΛΗΡΟΥ ΑΓΑΘΟΥ ΚΑΙ Η ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ ΑΥΤΟΥ

Ὅσαίσις ἐπισκοπῶμεν τὰ τοῦ Ἱ. κλήρου ἡμῶν ὁμολογοῦμεν πρὸς τὴν ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην ὅπως καταρτισθῶσιν ἐνάρκτοι καὶ ἀγαθοὶ πρὸς τὴν ἱερὰν διακονίαν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ λειτουργοὶ, ὡς κρινθῶν δὲ αἰτίαν τῆς σημερινῆς καταπτώσεως τῶν προβάλλεται παρὰ πάντων σχεδὸν ἡ οικονομικὴ δυσπραγία ἐν ἣ διαταλοῦσιν οὗτοι.

Ἡ αἰτία αὕτη κατὰ τὸ ἥμισυ τοῦλάχιστον δὲν εἶναι ἀληθῆς, διότι καίτοι κατὰ κανόνα σχεδὸν εἰς τὸν Ἱ. κλήρον κατατάσσονται πένθητες καὶ θῆτες, μέγα μέρος αὐτοῦ διέγει ἐπικρατῶν καὶ οὐκ ὀλίγοι ἠθροῦσαν μάλιστα, καὶ τινες δύνανται νὰ θεωρῶνται πλούσιοι ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῇ.

Ἡ κοινὴ ἀδιαφορία τῶν ἐκπαιδῶν ὁπωσδήποτε χριστιανῶν παρ' ἡμῶν πρὸς τὸ ἱερατικὸν ὄφλημα, ἐνθὸς πάντες σεβόμεθα τοῦτο ἀνεξοργήτως ὅπως τοῦ φέρουτος, αὐτὸ αἰτίαν ἔχει τὴν ἀπὸ τῆς ἐθνικῆς ἰδία καλλιγενεσίας ὀσπὴν πρὸς εὐρύτερα καὶ ἐπικρατέστερα καὶ τὴν συρροὴν εἰς τὰς τάξεις τοῦ Ἱ. κλήρου ἀνθρώπων ἀπόρων, ἀέργων καὶ ἀμαθῶν. Ἡ πνευματικὴ αὕτη καταπίπτει τοῦ Ἱ. κλήρου συνεπηγάγετο καὶ τὴν μείωσιν τῆς τιμῆς καὶ τοῦ σεβασμοῦ τοῦ λαοῦ πρὸς αὐτὸν, τσοῦτον μάλλον δσον ἀπὸ τῆς ἐθνικῆς καλλιγενεσίας αἱ λαϊκὰ τάξεις ἐκπαιδεύονται καὶ καθίστανται πνευματικῶς ἀνώτεροι τοῦ κατωτέρου τοῦλάχιστον κλήρου. Ἐντεῦθεν πρὸς τὴν οικονομικὴν ἀνάγκην προκύπτει καὶ ἕτερα ἢ τῆς ἐκπαιδεύσεως τοῦ κλήρου, ἵνα ἰσταται οὗτος ἐπὶ ὑψηλοτέρας βαθμίδος ἢ ὅπου καὶ τὸ πολὺ τοῦλάχιστον κοινόν.

Ἐντεῦθεν ἡ γενικὴ ἀξίωσις ὅπως καταρτισθῇ κλήρος μεμορφωμένος καὶ πρὸς ἐξασφάλισιν αὐτοῦ ἐξουδεθῇ τρόπος ἀξιοπρεπεῦς συντηρήσεως αὐτοῦ. Τὸ διττόν τοῦτο πρόβλημα καθίσταται ἄποδον ἐάν ἰδρῦτο ταμεῖον ἐκκλησιαστικόν, χορηγοῦν ἐπαρκῆ δ-ποσάθηποτε μισθοδοσίαν ἀλλὰ τότε θὰ ἐβλέπομεν ἐπιμόνος καὶ καθ' ὁμίλους συρρέοντες εἰς τὰς ἐπισκοπὰς ὑποψήφίους ἐπιστήμονας, ἀποφοῖτους γυμνασίων καὶ σχολαρχῶν ὡς συρρέοντες εἰς τοὺς διαδοχίμους τῶν Ὑπουργείων καὶ τῶν ὕπουργικῶν καὶ

ἐκείνων ἐθραύθησαν τριαντονίαις γαθροῦ στόλοι καὶ στρατοὶ βαρβάρων ἐπιδρομῶν δεικαδαίμονα ἐμπνόντα ἐφελξῆς τρέμον εἰς τοὺς πολεμίους. Οἱ Σουλτανοὶ Βαγιαζήτ καὶ Μουράτ ἀκυλοῦτοι σχεδὸν ἐξέτειναν τὰς ἐκστρατείας καὶ τὰς κατακτήσεις αὐτῶν ἀνὰ τὰς εὐρωπαϊκὰς ἐπαρχίας τοῦ Βυζαντικοῦ κράτους καὶ συνεκρότων κρατερὰς μάχας πρὸς Ὀθγγρους καὶ Σλάβους καὶ Ἀλβανούς καὶ οἱ στρατιγοὶ αὐτῶν ἐπέδραμον τὴν κυρίως Ἑλλάδα νικηφόροι, ἀλλ' ἡ ὑπερόπλος δύναμις καὶ ἡ ἀκάθετος ὀρμή καὶ ἡ στρατηγικὴ δεινότης αὐτῶν ἐθραύθη πρὸ τῶν ἀγερῶχων καὶ ἀπορρήτων τειχῶν.

Ἐδέησε ν' ἀναλάβῃ τὴν ἡγεμονίαν τῶν Τούρκων ὁ υἱὸς τοῦ Μουράτ Μωάμεθ Β' παρὰδοξον κρᾶμα πνευματικῶν καὶ ἡθικῶν ἀντιθέσεων. Τοῦρκος ἐκ πατρὸς καὶ ἐκ χριστιανῆς δούλης μητρὸς συνήνου ἐν ἑαυτῷ τὰ ἀγρία ἐνοτικὰ τῆς φυλῆς του μετὰ μεγαλοφυΐας καὶ μεγαλοφυΐας ἀλλοτριᾶς ὅπως πρὸς αὐτὴν. Τύραννος αἰμεδιφῆς (χουγκιάρ) ἀδιαφρόντων πρὸ τῆς σφαγῆς ἀνθρώπων καὶ τερπόμενος ὑπὸ τῆς ἀνθρωπίνης δδόνης αἵφνης μεταπίπτων ἀπὸ τῆς σφαγῆς καὶ τῶν βασιάνων εἰς τὸν φιλανθρωπότητων οἰκτον καὶ τὸν ἔλεον πρὸς τὰ θύματα του.

Ἀντιθέτως ὅπως πρὸς τὴν τουρκικὴν φύσιν καὶ τὴν μορολατρεῖαν τοῦ ἰσλαμ ἐπεδείκνυτο μέγα διάφορον πρὸς ζήτηματα φιλοσοφικὰ καὶ θεολογικὰ, καὶ πρὸς τὰς ἐπιστήμας καὶ τὰς τεχνὰς, ὡστε νὰ θεωρῆται

Ἡ ἀλωσις τῆς Πόλεως θὰ ἀπετέλει τὴν λαμπροτάτην ἀρχὴν τῆς πραγματικῆς ὁδοῦ τῶν ἀραβικῶν διανοητικῶν τῶν καὶ πρὸς ταύτην ἐνέτεινε πάσας τὰς σκέψεις του πᾶσαν τὴν δραστηριότητά του, ἀπερσοπαστος καὶ ἀδίπτικτος.

Ἡ Κωνσταντινούπολις τεταπεινωμένη καὶ παρὰ πάντων ἔγκρατα λαλειμένη, μετ' ἀγωνιῶν τῶν ἄτοκροῦσιν οἱ ἐδάρθιμοι ἀλλ' ἀθάνατοι ἀγωνισταὶ καὶ ἀμόντορες τοῦ ἀνθρωπίνου πολιτισμοῦ καὶ τῆς πίστωσης τοῦ Χριστοῦ.

Ὁ πληθυσμὸς τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἡραιωμένος καὶ μόλις εἰς 50,000 συμποσοῦμενος, ἀπόλεμος καὶ ἀποτεθαρρημένος, τὴν σωτηρίαν του προσδοκῶν οὐχί ἀπὸ τῆς θεολογίας τῆς αὐταπαρνήσεως καὶ τοῦ ἡρωϊσμοῦ, ἀλλ' ἀπὸ θαύματος μόνον, οὐδεμίαν ἤδύνατο νὰ προτάξῃ ἄμυναν ἀποτελεσματικὴν.

Ἡ Πόλις ἄρα ἔδει ἀφαικτικῶς νὰ πῶσῃ, ἀλλ' ἔδει νὰ πῶσῃ ἀξίως τοῦ ἱστορικοῦ μεγαλεῖου αὐτῆς ἀνευσυνήθη καὶ παραδόσεως με ἔξωρος αἰμοσταγῆς ἀνὰ χεῖρας καταναγασμένη ἐν τῇ ζόφῳ τῆς δουλείας ὑπὸ τὸν φωτιστῶν του μαρτυρίου καὶ τοῦ ἡρωϊσμοῦ ὑπὲρ τῆς χριστιανικῆς πίστωσης καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ
ΕΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Εξαγόμενα βιομηχανικής
απογραφής.

Ο πληθυσμός της Γερμανίας
της Αυτοκρατορίας ήταν:

Table with 2 columns: Year (1882, 1895, 1907) and Population (42,222,113, 51,770,284, 61,720,529)

Αι αναλογίαι καθ' ετησίαν
επέδωξαν εις διάφορα εξαγόμενα
από του 1885 μέχρι του 1907 ήταν
αυται:

Table with 3 columns: Year (1885, 1907), Value (1885), and Value (1907) for various categories like Wheat, Iron, etc.

Στρατιωτικά, αξιωματικοί.
Πολίτες υπαξιωματικοί... 5,48 5,92
Ανεξάρτητοι... 6,43 8,38

Η ελάττωσις εν τῇ γεωργίᾳ δὲν
εἶναι μόνον σχετικὴ ἀλλὰ καὶ ἀπόλυτος.
Τὸ μέρος τοῦ πληθυσμοῦ τὸ ἐπιδοδόμενον
εἰς τὴν γεωργίαν ἠλαττώθη ἀπὸ
18,500,000 εἰς 17,680,000. Τὸ
μέρος τοῦ πληθυσμοῦ τὸ ἐπιδοδόμενον
εἰς τὴν βιομηχανίαν ἀνήλθεν ἀπὸ 20,
250,000 εἰς 26,380,000.

Ελάττωσις τῶν μονοθρόων
πῶν ἔργων.

Ἡ ἀνάπτυξις ἦτις ἐγένετο ἐν Γερμανίᾳ
δεικνύει μεγάλην ἐπίδοσιν περὶ
τῶν συστάσεων μεγάλων καταστημάτων
(Grossbetriebe), καὶ συνεπῶς, γενικὴν
ὕποψιν τῶν μικρῶν ἔργων, ἐπιτεταμένην
πρόσθινον ἀπὸ τῆς ἀνάπτυξης τῶν
ἀειδομηχανισμῶν ἐν τῇ γεωργίᾳ
ὅπου ἀποδορμεῖται, παρατηρεῖται ἡ αὐτο-
μένη συμμετοχὴ τῶν θηλάων εἰς τὴν
παραγωγικὴν γενικὴν ἔργασίαν.

Τὰ μονοθρόωνα ἐπιτεταμένα ἐν Πρωσίᾳ
ἠριθμοῦντο τῷ 1895 εἰς 951,
642, καὶ τῷ 1907 εἰς 784,197.

Ἐγένετο ὁδὸν ἐλάττωσις 17.60 τοῖς
ἐκατὸν εἰς τὰ μικρὰ ταῦτα ἔργα
καθ' ἃ ἐργάζονται ἀνευ μηχανικῶν.
Τὰ ἄλλα ἔργα κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον
ἠριθμοῦντο ἀπὸ 791,694 τῷ 1895
εἰς 1,111,300 τῷ 1907.

Ἡ αὐξήσις ὑπολογίζεται ὅτιω κατὰ
40.37 ἐπὶ τοῖς ἐκατὸν. Ἀριθμὸς τῶν
μικρῶν ἔργων ἀναριθμῶνται πρὸς
χρῆσιν εἰς τὴν τάξιν τῶν μεγαλειώ-
ρων τοῦτων, εἶνε ὅμως παραδεχόμενον
ὅτι ἀριθμὸς μικρῶν ἔργων ὑπῆρξεν
εἰς τὴν φυσικὴν βιομηχανικὴν ἀνάπτυξιν.

Ἀποτελέσματα τῶν συνδικάτων
(Trust).

Αἱ μεγάλοι ἐπιχειρήσεις ἠδύθησαν
ἐν παντὶ πλείονος βιομηχανικῶν κατ' ἀριθ-
μὸν καὶ ἐκτάσειν. Ἡ αὐξήσις αὐτῶν ὑπο-
λογίζεται ἐν τῇ μηχανικῇ βιομηχανίᾳ,
ἐν τῇ ἔμπορίᾳ καὶ εἰς τὰς μεταφορικὰς
βιομηχανίας ὑπὲρ τὸ 100% καὶ εἰς
τὰς ὁμοειδικὰς ὑποθέσεις ὑπὲρ τὰ
200%.

Ὁμιλοῦν δὲ κ. Francis περὶ συνδικα-
τικῶν εἶναι:

Ἡ ἀνάπτυξις ἦτις ἐγένετο ὅπως
τοῦ τεύχους τῆς προσαλαίας—τὸ σύστημα
τοῦ συνδικατοῦ—ἐφένετο ἐν
ἐλευθερῶν ἀνταγωνισμῶν οἴκῳ, καὶ ὅπως
σε πῆρα τοῦ προσήκοντος τῆν δαπάνην
διὰ τὴν πρῶτην ἔτη, ἦτις χρειαζομένη
διὰ τὴν τελευτημένη βιομηχανίας. Ἡ
γεωργικὴ προσαλαία ὡς καὶ ἡ βιομηχανική,
εἶνε, ἐπὶ πλέον, αὐξήσεται δαπάνης
τῶν χρεωδῶν πρὸς τὸ ζῆν καὶ ὑπε-
βίβασον τὸ περιθώριον τοῦ κέρδους ὅπου
ἠδύνατο νὰ χρησιμοποιηθῆται ὡς ἀσφα-
λιστικὴ βαλὴ πρὸς περιορισμὸν τῆς
τιμῆς ὅπως ἀναβίωσιν ἐν τῇ οἰκίᾳ ἔμ-
πορῆς ἡ διευκόλυνση τῶν συναγωγισμῶν
ἔξωθεν.

Συνδικατὰ καὶ προσαλαίαι εἶχον, τῶ-
ν, συνδουλοῦν ὅπως ἀπαρτίωσιν τὴν
Γερμανικὴν βιομηχανίαν (manufactory)
τὴν ἐλαστικὴν ἐκείνην ἐφθνοποι-
οῦν δυνάμειν ἦτις ὀφείλει κυρίως νὰ
ἀναλωθῆται τὴν συναλλαγὴν κατὰ
τὴν πρῶτην τὴν διαδεχόμενῃ ἔμπορ-
ικῶν τῶν πλημμερῶν. Ταῦτο χρόνος ἡ
πρῶτος προσαλαία τῆς οἰκῆς ἔμπορ-
ικῆς τῆς ἐξένας ἀγορᾶς δυσκολω-
τέρας πρὸς τὸν Γερμανὸν ἔργοστασι-
ον.

Ποῦ ὁ Βρετανὸς ἐπιτυγχάνει.

Εἶνε ἐνδιαφέρον, λέγει ἡ ἐπιθεσις
τοῦ ἐν Φραγκοῦρτῳ ἀγγλοῦ προέδρου,
νὰ γνωθῆν ἐν Ἀγγλίᾳ ὅτι ἡ βρετανική
βιομηχανία κατακτᾷ τὰς γερμανικὰς
ἀγορὰς διὰ σημερινὰ ὀλοσχερῶς εἶ-
δη—ἦτοι εἰδη συμφορᾶν καὶ πολιτείας.
Τοῦτο συνάγεται ἀπὸ τῆς αὐξήσεως ἔξο-
γωγῆς κατεργασμένων καὶ ἀκατεργά-
στων δερμάτων, πλεκτὰ εἶδη, βρε-

τανικὰ ὑφάσματα, ὑάλινα πινάκια, πορ-
σελάνοι, σιμικὰ καὶ ἀνωτέρως τάξις,
χάρτης σημειωματαρίων.
Σήμερον ἡ Γερμανία λαμβάνει παρὰ
τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου μηχανὸς
πρὸς τοιαύτους κλάδους βιομηχανίας ἐν
οἷς ἡ διὰ μηχανῶν ἔργασια εἶνε ἡδὴ
εἰσχυρῆ ἀπὸ τινος χρόνου—ἦτοι γεωρ-
γικὰ μηχανήματα καὶ ὑφαντικὰ τοιαῦ-
τα. Ἐξ ἄλλου τὸ Ἡνωμένον Βασίλειον
λαμβάνει ἐκ Γερμανίας μηχανὰς διὰ
τοῦς νεωτέρους κλάδους τῆς βιομηχα-
νίας—ἦτοι ἡλεκτρομικρῶν μηχανῶν
καὶ δι' ὄργανα τοιαῦτα. κλπ. ἐν εἰ-
ς ἡ ἐγγυκλῆ ἀνάπτυξις τῆς Γερμανίας ἀ-
γωνίζεται ἐν ὑπερίχῃ.

Οἰκείται.

Συνέπεια τοῦ πρῶτου βιομηχαν-
ικοῦ κατακλυσμοῦ ἐν Γερμανίᾳ ἐγένετο
ἡ μεγάλη προσφορά οἰκιακῶν ὑπερ-
πρωτῶν ἀρρένων καὶ θηλάων ὑπερπρω-
των εἶνε πλήρης. Πολλὰ χεῖρες πρότερον
χρησιμοποιούμεναι ἐν τῇ βιοτεχνίᾳ ἔ-
μεναν ἐλεύθεραι, ἐν τῇ ἄλλῃ, ἐνεκα τῆς
ὑπερπρωσίας τῶν πρὸς τὸ ζῆν, ἐπεκρά-
τησεν οἰκονομία εἰς πολλὰς οἰκονομεί-
ας, καὶ τοῦτο ἤγαγεν εἰς τὸν περιορι-
σμὸν τῶν χρησιμοποιουμένων ὑπερπρω-
των.

Κατὰ τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1906 ὁ
ἀριθμὸς τῶν ὑπερπρωτῶν τῶν ζήτουσῶν
ἐργασίαν ὑπερέβη τὸν τοῦ προηγου-
ντος ἔτους ἐν τοῖς οἰκίαις πρακτορείοις
κατὰ 21%. Αἱ θέσεις δὲ ὑπερπρωτῶν
ἠλαττώθησαν ὡς πρὸς τὸ προηγο μενον
ἔτος.

Τὸ αὐτὸ συνέβη καὶ διὰ τοῦς ἀρ-
ρενας ὑπερπρωτῶν. Κατὰ Ὀκτώβριον ὑπερ-
πρωτῶν εἰς ἀμφοτέρους τοὺς ὁμίλους 127.9
αἰτήσεις δι' ἐκάστην ἐκονομίδα θέσεων,
ἀπέναντι 103.8 κατὰ τὸ προηγου ἔ-
τος. Αἱ προσφορᾶι ὅδε ἐγένοντο κατὰ
24:1 πλείονος ἢ κατὰ τὸ προηγου ἔ-
τος. Τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1906 ὑπερ-
πρωτῶν 97.6 αἰτήσεις καὶ ὡς πρὸς τὸ
ἔτος τοῦτο ἐπῆλθεν αὐξήσις 30.3. Αἱ
ὑπερπρωτῶν, αἰτίνες μέχρι τοῦδε προ-
ετίμων ἰδιωτικῶν πρακτορείοις ὅσας ἐξή-
τουσαν θῆσι, ἤρξισαν τῷ 1908 νὰ συχ-
άζωσιν ἐν πλείονος εἰς τὰ δημόσια προ-
κτορεία προμηθειᾶς θέσεων.

Γερμανίδες εἰς ἔργασίαν.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰς βιοπορισμὸν ἐπι-
δοδόμενων γερμανίδων ἐγένετο ὡς ἔξῃ:

Table with 2 columns: Year (1882, 1895, 1907) and Value (18.46, 19.97, 26.37)

Ἐνεκα δὲ πλείονος τοῦ τετάρτου τοῦ
θῆλους πληθυσμοῦ ἀσχολεῖται εἰς ἔμ-
πορῶν τινὰ ἢ καὶ ἐπάγγελμα. Τὸ γενο-
μένον τοῦτο προῖξεν αἰσθησὶν ἐκ τῆς
τελευτημένης ἀπογραφῆς. Ἄγει εἰς κί-
νησιν ὑπὲρ καλλιτέρας ἐπαγγελματικῆς
παρασκευῆς τῶν θηλάων τῆς μάλιστα
συνηγορῶσιν δὲ πρέπει νὰ γίνωσιν δεκ-
τὰ θῆλας οὐ μόνον εἰς τὰ ἔμπορικὰ
σχολεῖα ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς ἐξετάσεις μα-
θητευομένων καὶ μαθησῶν.

Ἡ βερολίνοις ἀστυνομία κατὰ τὸ
τέλος τοῦ π. ἔτους ἐξέδωκε διάταξιν ὑ-
ποχρεοῦσαν πάντας τοὺς καταστημα-
τάρχας νὰ κλείωσιν τὰ καταστήματα
τῶν τῆν ἄντι τῆς θῆλας. μ. Ἀρθρ
μὲν καταστηματαρχῶν τοῦ Βερολίνου,
ἐν τῇ ἀνακτικῇ δικαιοσύνησ ἠορηγοῦ-
θέντες αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ ἔμπορικοῦ νόμου,
πρῶτον συνέταχον τῷ Δευτέρῳ τῆς
Ἀστυνομίας ἵνα γίνωσιν ἐξετάσεις καὶ
ἴδωσιν τὰ δύο τρίτα ἴσων ὑπὲρ τῆς θῆ-
λας καὶ ἐπιτεύχῃ ἡ ἀπαίτουμένη
πλειονοψηφία.

Ἡ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΒΟΗΘΗΣΙΑ
ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Ἡ ἀνάγκη ὅπως αἱ γυναί-
κες τηρῶσιν τὸν ἐσωτερικὸν βίον.—Τὸ ἀνοηδελὸς τῆς ἐρ-
γασίας χωρὶς πνευματικῆς
προσωπικότητος.

Ὁ Γκαίτε ἐν διασημῇ χωρίῳ ἐν
τῇ Ἐποικίᾳ τῆς Τάσας ἐξήρασε τὴν
σέβην δὲ εὐ ἀνὴρ ὑπάρχει κυρίως
διὰ τὴν πρωτεύουσαν καὶ τὴν προ-
σοδὸν καὶ ἡ γυνὴ διὰ τὴν ἐπι-
τελεῖ εἰς τὴν διατήρησιν τῆς κοινωνίας
λέγει ὁ συντάκτης ἀξιολόγου ἀρθροῦ ἐν
τῷ Λονδινίῳ κ. Χρόφου.

Χωρὶς τὴν ἀνάγκη τῶς διμορφυ-
κῆς δυνάμεως τῆς γυναικὸς, δυνάμει
νὰ θεωρῶμεν ὡς ἀληθῆς δὲ ἀπὸ τῶν
παλαιτέρων χρόνων ἡ ἐπίδρασις τῆς
γυναικὸς κατεστῆκε δυνατόν τὸν κτι-
τικὸν βίον, καὶ ἡ ἐπίδρασις αὐτῆς ὑπερ-
βίβασε κατὰ ἑκάστην πνευματικῆς. Ἐάν ἡ γυνὴ
ἔχη μάλιστα τὸν ἀνδρα διὰ τὸν σω-
ματικὸν θελήγησεν αὐτῆς, τὸ κράτος
αὐτῆς κυρίως ἐτήρησεν ἐπ' αὐτοῦ διὰ
τῶν πνευματικῶν ἀρετῶν τῆς καὶ τὸ ἐξω-
τερικὸν καὶ ὁρατὸν ὄργανον τῆς κυριαρ-
χίας ταύτης ὑπῆρξε πάντοτε ἐν καὶ τὸ
αὐτὸ—ἐν μικρῶν παιδίων.

Ἐν παιδίον ὁ ἀδνηθ.

Αἱ λέξεις εἰς παιδίον θὰ ὀδηγῇ αὐ-
τοῦ εἶνε ἀληθῆς δι' ἄνευ τῶς γυν-
αῖς εἶνε ἀρῆγῃ εἶπε ἐπὶ τῆς κορυφῆς
τῆς κλίμακος τοῦ πολιτισμοῦ. Ἐπὶ πᾶ-
σι, διὰ αὐτὸν ἀπεκλύθη εἶνε τὸν
κόσμον τὸ ὑψηλὸν καὶ λαμπρὸν πρῶγμα
—ἡ μητρικὴ ἀγάπη. Καὶ δὲ νὰ ἐλλείψῃ
εἶνε τὸ παιδίον, εἶνε αὐτὴ ἡμετέρα ἀ-
γάπη, ἦτις εἶνε ἐκ γενετῆς δικαιοσύ-
νης ὅπως γυναικῶν, ἐκπεφρασμένη δι'
ἀναριθμῶν μεθόδων καὶ διαφόρων τρέ-
πων, καὶ εἶνε ὁ θεμελιώδης τόνος
ταῦτος δὲ, λαμπρότατον καὶ ἀριστον
ὑπάρχει ἐν τῷ κοινωνικῷ βίῳ.

Τὸ πρὸς τὰ ἔνδον ὄφω.

Παρήχη παρὰ τῆς γυναικὸς πνεῦμα
ὑπομενετικῆς ἐγκρηθῆται, αὐτοπυρ-
νησις καὶ συμπάθειαι, αἰτίνες ἀνιδει-
ξαν αὐτῶν τὸν μέγαν ἠθικὸν καὶ πνευ-
ματικὸν παράγοντα πρὸς τὴν ἀύψωσιν
τοῦ ἀνδρῶς. Ἄλλ' ἀνὰ διδασκῆ τῆς ἡμᾶς
ἱστορία τοῦτο εἶνε δὲ τὸ ἐσωτερικὸν
ὄφω πρέπει νὰ τηρῆται καίον λαμπρῶς,
διότι ἡ γυνὴ ἀπαρ ἀμελήσασα νὰ κη-
λιεργῆσῃ τὰ πνευματικὰ εἶνε ἀδύνα-
τα, ἔτινα ἰδιοζώντως τῇ ἀνῆκουσι, καίτοι
τὰ ἀποτελέσματα δυνατόν οὐχὶ πάντο-
τε νὰ γίνωσιν ὁμοῦς καταρατῆ, εἶνε
καταδικασμένη σὺν τῷ χρόνῳ ν' ἀ-
πώλῃ τὴν μέγιστην ἔξουσίαν αὐτῆς
ἐπὶ τῆς καρδίας καὶ τῆς διανοίας τοῦ
ἀνδρῶς. Ὁ Ρουσσὸς εἶπεν εἰς πανοῦλια
τῆς ψυχῆς δὲν εἶνε ποτὲ καλῶς ἡρμοσ-
μένη εἰς τὴν καρδίαν ἀν' ἡ γυνὴ γυναι-
κὸς περισίγησῃ αὐτὴν καὶ δὲν αὐτὴ
μόνον περισίγησῃ χαλαρῶς ταύτην ἢ
Τιμῆ τῆς Ἀνθρωπότητος ἐκπύκτει.

Στηρίζετε τὸν ἐσωτερικὸν
βίον.

Τὸ ἀληθῆς ἐμμηρικὸν πνεῦμα δὲν
δύναται νὰ ἀναπτῆσθῃ ὑπερπρωτῶν μόνον
ὅταν εἶνε ὑψηλὸν καὶ ἀνεπτυχόμενον
καὶ ἐκτείνῃ τὰς πτέρυγας τοῦ καὶ
βοηθῆ πάντας μεθ' ὧν περιέρχεται εἰς
συνέπειαν. Ὅπως ἐγένετο διὰ πάντων
τῶν αἰώνων εἶνε ὁμοῦς ἀδύνατον εἰς τὸ
πνεῦμα τοῦτο νὰ βλαστήσῃ καὶ αὐξήθῃ,
ὡς ὄφειλε, ἐν μηδέποτε δοθῆ εἰς αὐ-
τὸ ἡ προσήκουσα τροφή, καὶ εἶνε ἐπι-
τακτικὸν τῆς σημερινῆς γυναικὸς καθ-
κὸν ὅπως ὑποστηρίξῃ τὸ ἐσωτερικὸν
βίον αὐτῆς καὶ τρέψῃ δι' ἡθικῆς καὶ
πνευματικῆς τροφῆς ἀκριβῶς ὡς καθ' ἑ-
κάστην ἰκανοποιουμένη αἰ φυσικῶν ἀνάγ-
και αὐτῆς. Πᾶς καὶ κατὰ τῆν τρόπον,
αὐτοῦ πρέπει ν' ἀρεθῇ εἰς τὴν διακρίσιν
ἐκάστης γυναικὸς. Ἐάν παραλίπη νὰ
τηρῆσῃ τοῦ ὑψηλοῦς τοῦτους κανόνας,
ἀντανάκταται πάντα τὸ περιβάλλοντα
αὐτῆς, διότι ἐν γυναικῶν τῆς ὁστά-
σεως εἶνε ταπεινὴ ἀνεπαίσθητος καὶ
τοῦ ἀνδρῶς ἡ στάσις ταπεινοῦται καὶ
οὕτως ἐπικτείνεται ὁ φυσικὸς κύκλος,
Σοφρῆ τις λογιστῆς (thinker) εἶπε
περὶ τῶν γυναικῶν. «La societè
vaut ce qu'elle valent» ἦτοι αἱ
κοινωνία ἀξίει δὲ, ἀξίωσιν αὐταῖς.

Ἔργασια χωρὶς προσωπι-
κότητος.

Συνήθεις ἀμάρτημα πολλῶν γυναικῶν
σήμερον ἐν τῇ φιλαυτονομίᾳ ἔργω εἶ-
νε δὲ τὸ ἔργον καθ' αὐτὸ τῆ φαινεταί
ὡς ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος τοῦ καλοῦ ἀπο-
δοῦναι αὐτὴν καὶ συντελεσθ. Ὡς ἀπο-
τέλεσμα προκύπτει δὲ τὸ ἔργον καθ'
αὐτὸν τῆν ἀποβῆ μηχανικῆ ἐνέργεια
—μεγάλως ἐπιφερασμένη, ἐάν θελε-
τῆ, ἀλλὰ μηχανική. Ἐάν συμβῆναι
τοῦτο ἡ εἰδικὴ χρησιμότης αὐτῆς περ-
νοῦται, διότι ἀνθρωπος ἡ μηχανὴ ἦ-
θελον οὕτω ἐκτελεσῇ τὸ ἔργον ὡς πρᾶ-
ται αὐτῆ. Ἔργασια χωρὶς τοῦ σω-
τηρίου στοιχείου προσωπικότητος εἶνε
μόνον ἀμυδρὰ οἷα παραβαλλομένη
πρὸς τὸ ζωρὸν ἠθικῶς τῆς γυναικὸς
ἦτις διὰ μόνον τοῦ μηχανισμοῦ καὶ
τῆς δυνάμεως τῆς πνευματικότητος αὐ-
τῆς καταλείπει ἐνὶ ὕψωσιν ἐπὶ τῶν δι-
ανοϊκῶν τῶν περιβάλλοντων αὐτῆν. Δύ-
ναται συγχῆ νὰ λησμονῶσιν τὴν πολὺ-
τιμον κοινὸν τοῦ συμβουλίου ἢ ἔδωκεν
αὐτῆ, ἀλλ' ὁ δὲ εἶνε ἡ βαθεῖα πνευμα-
τικότης ἦτις ὑπερέβησεν αὐτῆν, ἦτις
κινεῖ αὐτῆν εἰς ὁσάκις οἰκίσονται περὶ
αὐτῆς, ἐν τῇ ἐκείνη πρὸ πολλοῦ παρῆ-
θεν ἀπὸ τοῦ βίου αὐτῶν.

Ἡ ἀνάγκη τοῦ αἰσθηματος.

Κατὰ τὰς ἡμέρας τούτας εἶμεθα ὁ
αὐθεμελιῶν ὅπως περιφρονοῦμεν τὴν αἰ-
σθητικὴν ἰσχύ, ἀλλ' ἐν τῇ περιφρονησίᾳ
ἡμῶν αὐτῇ φαινόμεθα εἶνε συγχέου-
μετ' αὐτῆς τὴν σεντότητα συνδεδεμέ-
νη, ἀλλὰ βαθεῖα ἀποφροσῶν, ἰδιότητα
—τὸ αἰσθημα. Βαθεῖα τις αἰσθητικότης
εἶνε ἀναπόδραστος διὰ πάντας. Εἶνε
τὸ γρηγορικὸν στοιχεῖον τοῦ βίου ἡ-
μῶν, ὅπως ἀλλῶς θὰ ἦτο σκοτεινὸν καὶ
ἀμαυρῶν. Πάντες ἔχομεν ἐν ἡμῖν αὐτοῖς
κατὰ τὸ παιδικόν. Ἐκτείνωμεν βαθεῖα
τὰς μικρὰς ἐκείας φιλοφρονησεις ἀπὸ
καίρου εἰς καιρὸν ἀποπέμψωσιν εἰς
ἡμᾶς, σύμβολα ὡς εἶνε, σιχαμοῦ, τοῦ
τοῦ εἶνε ὁ μόνος ἀληθῆς λόγος ὑπάρχει

τῆς ἀποφροσῶν καὶ τῆς εὐγενεῖς
συμπεριφορᾶς. Ἐν τούτοις πολλὰ τῶν
ἐρίστων γυναικῶν σήμερον κλῖουσι νὰ
φρονῶσιν δὲ εἰ εἰς ἀθῆτα καὶ ἀδύνατα
νὰ ποιῶσιν ἄρῃαν ἐν τῷ ἔργῳ αὐτῶν
δὲ, τὸς πάντων, εἶνε ὁ τῶν μέγισ-
των χαρακτηρισμῶν αὐτῶν, ἡ συμπάθει-
των—τὸ φυσικώτατον τῶν ἐμψύτων
αὐτῶν, ὁ πόρος καὶ κυρία πηγὴ πάσης
τῆς πνευματικότητος αὐτῶν.

Ἀναμφιβόλως δὲν εἶνε εὐκόλον, ὅταν
τις εἶνε ἐπιδοδόμενος εἰς ἔργον τι, ν'
ἀπεφύγῃ τῷ νὰ γίνωσιν σκληρὸς καὶ
τροχῆς, καὶ ἰδίως τοιαῦτα εἶνε ἡ περι-
πέτοις ἐν ἴαν φιλαυτονομίᾳ καὶ ἴσως
ἐκπαιδευτικῇ ἔργασίᾳ. Ὅμως φαίνεται
πολλῶς, ὅσας ἠκολούθησεν τὰς
φυσικῆς ἡμῶν ῥοδῆς, δὲ τὸ ἀποτέλεσμα
ἦτο μόνον καταστροφῆ καὶ ἀποθνήσκου.

Ἡ δύναμις τῆς γυναικὸς.

Ὁδῶν θαυμαστῶν δὲ ἡ γυνὴ ἡ
ἐπιδοδόμενῃ εἰς ἔργον τοιοῦτον περι-
πέτοις εἰς τὸν περὶ αὐτῆς ὅπως παρῆχῃ
κυρὰ ὄψα εἰς τὰς ὑπαγορευσεις τῶν
λεπτοτέρων αἰσθημάτων αὐτῆς καὶ ἀ-
πλοῦστοι ἐν τῷ ψυχρῶ καὶ σκληρῶ
μᾶλλον προσωπικότητος, ἦτις ἀκολου-
θεῖ μόνον τὸ λογικὸν τῆς. Ποῖον δὲ
εἶνε τὸ ἀποτέλεσμα. Μὴ αὐθῆσις ἐπαρ-
κείας ἢ δραστηριότητος διότι ἡ γυνὴ
ἐκτεμνόμενος εἰς τῆς φρονίας, ἐστέρησεν
αὐτὴν τῆς κυρίας μαγείας τῆς ἐπιδρά-
σεως αὐτῆς. Ἡ τελεία ἱσορροπία κε-
φαλῆς καὶ καρδίας ἀποτελεῖται καὶ πρᾶ-
ξις ν' ἀποτελεῖται τὴν δυνάμειν τῆς συγ-
χρόνου γυναικὸς. Ἡρῶτερον ἡ καρδία ἐ-
θεωρεῖται ὡς οὐσιώδης παράγων, σήμερον
διατρέχουσαν τὸν κίνδυνον νὰ ὑποφω-
ρῆν ἐκ τῆς ἀπεροῦς ὑπερτιμῆσεως τῆς
κεφαλῆς, ἡ τελεία δὲ γυνὴ πρέπει πλη-
ρῶς νὰ ἔχη ἀναπτυγμένης ἀμφοτέρως
τὰς δυνάμεις τῆς φύσεως αὐτῆς. Οὐδὲ
πρέπει τῶν τῶν ἀναλόγη πληρῆ ἐξου-
σίαν καὶ ἐλεγχον διότι ἐάν τοῦτο γίνω-
σιν διὰ τὸ ἕτερον πλήρης ἀποτυχία ἀνα-
μένει τὸν κάτοχον.

Καλλιεργεῖτε τὴν πνευματι-
κότητα.

Ἐν τούτοις καὶ ὅταν τὸ πᾶν ρηθῇ καὶ
πραχθῇ, δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία δὲ ἐ-
κείνη ἡ γυνὴ θὰ ἔχη τὴν μέγιστην δύ-
ναμιν ἦτις θὰ καλλιεργῇ τὴν πνευμα-
τικότητα αὐτῆς. Τοιαῦτα πνευματικῆ-
τες πρέπει μᾶλλον μᾶλλον νὰ διεσώθῃ
εἰς τὸν καθ' ἡμέραν βίον τῆς γυναικὸς,
διότι χωρὶς αὐτῆς δὲν δύναται αὐτὴ νὰ
καταλάβῃ τὸ ὑψηλὸν ἀξίωμα εἰς ἃ προ-
ωρῆσθῃ ὑπὸ τὸ τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἀνδρῶς.
Ὁ ἀνὴρ πάντοτε ἐξήγησεν αὐτὴν παρὰ
τῆ γυναικὶ καὶ οἷε δὲν ἔδωκεν αὐτῆν τὸ
τῆ ἀληθῶς ἡ γυνὴ ἀπέτυχε τῆς κυρίας
καὶ πρῶτης ἀποστολῆς αὐτῆς.

Ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη τῆς ἡμέρας εἶ-
νε τὸ ἰδανικόν. Πᾶποτε δὲν ἐγένετο με-
γαλειτέρα ἀνάγκη ἢ ὅση τῶν ἡθικῶν
καὶ πνευματικῶν ἰδανικῶν, ὅπως κατὰ
πάσα τὰς ἐποχάς τὰ ὕληκα πράγματα
τοῦ βίου τείνουσι νὰ προσλάβωσιν ὑπερ-
βαλλούσων ἀπορροχῆ. Ἡ καθαρὰ προ-
πάθεια χάριν τῶν ἰδεωδῶν κινήσεων
ἀνεκτίμητον ἀξίαν, οὐχὶ μόνον διὰ τὴν
ἀτομικὴν ψυχὴν ἀλλὰ καὶ διὰ τὰς μελ-
λουσας εἰς γενεάς. Τίτῳ ἔθνος τε
ἢ νὰ ἡ μέγαν, πρέπει νὰ ἔχη πάν-
τοτε ὑψηλὰ ἰδανικά, καὶ εἶνε
αἱ γυναικῆς αἰτίνας μορφῶσαι
τὰ ἰδανικά ταῦτα. Ἡ Μάρθα ἐν
τῇ τῆς γυναικὸς φύσει πρέπει νὰ συγ-
κεραθῇ μετ

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΟΙ ΣΕΠΤΟΙ ήμων Ιεράρχαι επανήλθον εκ Λάρνακος και Λευκωσού εις την Αρχιεπισκοπήν τη π. Δευτέρα και επανέλαβον τας συνοδικάς εργασίας αυτών.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑ εκ Καρπατίας διὰ τὸ δαιμόνιον ζήτημα ἀνήλθεν εις Λευκωσίαν συνοδευομένη ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Λάρνακος— Ἀρμοχόου κ. Α. Εὐ. Δοξίου καὶ μετὰ τῆς Α. Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἐγενετο δικιὴ εἰς ἀκόσασιν παρὰ τῆς Α. Ε. τῆς Μ. Ἀρμοστῆς. Ἡ Α. Μ. καὶ οὕτως ἐξέθηκε πάντα τὰ αἰτήματα καὶ ἀπέκρινε πάντα τὰ δίκαια τῶν κατοίκων τῆς Καρπατίας ἐπικαλεσάμενη δικαιοσύνην ὑπὲρ αὐτῶν ὑπὲρ τῆς ἀπονενομημένης ὑπὸ τῶν δυνάμεων περιορισμῶν Κυπριατικῆς. Ἡ Α. Ε. δὲ Μ. Ἀρμοστῆς διεβεβίωσε τὴν Ἐπιτροπείαν διὰ μετὰ μελέτης συμπαιδείας ἀποβλέπει εἰς ἀτήματα περὶ ὧν τὸ διαμερισμῶς, μετὰ πολλῆς δὲ εὐχρηστῆσεως ἀγγέλλειν διὰ ἐν τῷ Διοικητικῷ ἀνευρέθησαν αἱ ἐκθέσεις τῆς Ἐπιτροπείας τῆς ἀποθετήσεως, ἐν αἷς ἐρητῆ πορτέγαται ἡ ὑλοποιήσις ὅπως οἱ ἰδιοκτῆται τῆς κτησίας κτησίας καὶ τὴν νομὴν τῶν ἱστορικῶν γῶν, ὅσα περιελήθησαν ἐν τῶν δασικῶν ὄρων. Ἐπὶ τῆ βάσει τῶν ἐκθέσεων τούτων θὰ χένηται κατὰ μέτρον, δι' ἣν ἀπεστάλη ἡδὴ ὁ γεωμέτρης τοῦ Διοικητικοῦ, καὶ ἀπόδοσις εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας. Διὰ τὴν Καρπασίαν φαίνεται ὅτι ἐπίκειται πλήρης λύσις τοῦ δασικῶν ζητήματος.

ΤΟ ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΟΝ ἐπανέλαβε τὰς ἀμαρτὰς συνδρίας αὐτοῦ ἐν Λευκωσίᾳ τῆ π. Δευτέρα ἐπεράτωσε τῆ π. Τετάρτη τὴν κατηγορίαν κατὰ δύο νέων ὁμοιωτῶν, τοῦ μὲν 20 τοῦ δὲ 19 τοῦ δὲ ἑσπυργαλίαν, καὶ εἰτα ἐκόλλησαν μωαμεθανῆ τινα ἱερδδουλον ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῆς παρ' οὗτὸ τὸ κατὰστημα τῆς διενθύνσεως τῆς Ἀστυνομίας. Τούτους κατέδωκε τρίτος μωαμεθανὸς συνάγωγος αὐτῶν, καὶ τὴν μαρτυρίαν του ἐνέκωσαν 20 ἄλλοι μωαμεθανοὶ ὑδρυτες. Τὸ Κοινοβουλευτικὸν κατεδίκασεν ἀφοπτεροῦς εἰς τὸν δι' ἀγρόνης θάνατον.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας ἐπελάβετο ἑτέραν κατηγορίαν ἐπὶ φόνῳ μίας μεταπρατῆδος μωαμεθανῆς ἐν χωρίῳ Ἐπυρῶ ὑπὸ δύο μωαμεθανῶν καὶ μίας μωαμεθανίδος.

ΝΕΟΙ ΘΟΝΟΙ ἀποκαλύπτονται σρικαλλοὶ ἐν φ χρόνῳ τὸ Κακοῦργιοδικεῖον συνδριάζει καὶ μετὰ δριμυτάτου ὄρους ἀπαγγέλλει τὰς εἰς θάνατον καταδικαστικὰς ἀποφάσεις του πρὸς τοὺς ἐνόχους. Τῆ π. Τετάρτη ἐν ἀπονέτωρ τοπικῆ ἔξωθεν τοῦ χωρίου Ὀλύμπια τοῦ ὑποδιοικητικοῦ Ἰταλίας ἐβρέθησαν ἀπώματα δύο γυναικῶν ἢ μία τούτων, ἔγγραφο ἐν Λευκωσίᾳ, εἶρε φωνεῦσθ διὰ πυροβόλου, ἢ εἶτα δὲ διὰ μαχαίρας στραγγαλισθεῖσα εἰτα διὰ τοῦ ἱμάντος χωρικῶ ὑποδύματος.

Ἀμφότερα κατὰγονται μετ' Ὀλυμπίων, καὶ ἐπειδὴ ὁ σὺγγος τῆς ἑτέρας ἀπείρατος πιθανῶς εἰς Πειραιᾶ, ὑποτιθεταί διὰ εἶνα καὶ δράστης τῆς συγγεράς διειτῆς δολοφονίας, διότι αὐτὸς εἶρε συνδουσεῖ ἀμφοτέρω εἰς πλησιόχωρον χωρίον πρὸς Θερινὸν καὶ ἐντοτε εἶρε ἐξαραισθῆ. Ὁ ἀποδρᾶς εἶρε διαζευχθῆ καὶ συναζεύχθη δευτέραν σὺγγον, τὴν φρονεουσίαν.

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ἄνοιον ἢ Α. Μ. δὲ Ἀρχιεπισκοπικῶν καὶ ἢ Α. Π. δὲ Μητροπολιτικῆς Πάφου καὶ δὲ Μ. Πρωτοδρας Κυπριατικῆς θὰ ἱερουργῶν ἐν τῷ ἰ. ναφ τοῦ προαστείου Παλιουριωτικῆς, τῆς 10 π. μ. θὰ τελεσῶσι τὰ ἐγκαίρια τῆς νιοδμήτου Σχολῆς, τῆς φιλομουσοῦ καὶ προοδευτικῆς κοινότητος.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ. Τῆ π. Πέμπτη οἱ Σαπτοὶ ἡμῶν Ιεράρχαι ἐν εὐρεὶ κῆρυκα σὺγγων καὶ φίλων ἠδύλουσαν τὰ μνηστοῦ τοῦ ἐν Πάφῳ δικηγόρου κ. Θεμ. Μιχαηλίδου μετὰ τῆς καλλίστης δεσποινίδος Μαρίας Γ. Δοξαρίδου.

Η Α. Π. Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ Κτίου ἀπῆλθεν ἀπὸ προχθῆς εἰς Λάρνακα χάριν ὑποθέσεως τῆς Μητροπόλεως καὶ πρὸς τέλος τοῦ Ἐθνικοῦ Μνημοσύνου τοῦ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου.

ΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ τοῦ πλήρους Ἑλληνικοῦ Παρθενωγυαίου καὶ τοῦ Διδακταλίου αὐτοῦ εἰς τὴν γυμναστικὴν ἐγένεστο ἐν τῷ Γυμναστηρίῳ τῆ π. Κυριακῆ κατεδείχασαι καὶ ἐφέτος τὴν ἀκρας εὐνοησθῆ καὶ δεξιὰν διδασκαλίαν τῶν Σουηδικῶν ἀσκήσεων ὑπὸ τοῦ κ. Α. Θωμαίου. Τὰς ἀσκήσεις ἐποιεῖλλον Ἑλληνοὶ χοροὶ μετὰ δημοδῶν ἑλληνικῶν ἀσματῶν, μεταφέρονται τορῶς εἰς τὰς γραφικὰς τῆς Ἑλλάδος κοιλιάς καὶ ἀναπαισταντες, τὰς ἐθνικὰς ψυχαγωγίας τῶν ἀλευθῶν ἀδελφῶν ἡμῶν.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑ τοῦ ἱ. Ναοῦ τοῦ Ἁγ. Ἀντωνίου, ἐτακτοῦ τοῦ θανάτου τοῦ ἑτέρου τῶν ἀρχαίων ἐπιτερότων αὐτῆς, μεταρρυθμισθῆ τῆ π. Πέμπτη ἐν δημοφώνῳ καὶ φιλικῷ πνεύματι συμπάσης τῆς ἐνορίας. Σύμβουλοι ἀνεδείχθησαν δ. κ. Γιώργ. Ἐλευθεριάδης Χρυσόπουλος, ἐπὶ σθένει ὄλων παρέχων τὰς πολιτικὰς ἀπαιτήσεις του εἰς τὸν ἱ. Ναόν, καὶ δ. κ. Γεώργιος Γεωργιάδης Μουρατζῆς, Τυμίας δ. κ. Εὐδελδ. Δραγομάνος, καὶ Γραμματεὺς δ. κ. Δημοσθ. Παπαρ, μετ' αὐτοῦ, δὲ Ἐπίτροπος δ. κ. Θεοφίλος Σοφοπ.

ΑΝΕΧΩΡΗΣΕ δι' Ἐυρώπην χάριν ἐμπορικῶν ὑποθέσεων τοῦ δ. παρ' ἡμῶν γνωστοῦ ὑλοποιῆς κ. Ν. Κυπριανοῦ.

ΕΘΝΙΚΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τῆ πρωτῆ τῆς σήμερον τελεσθῆσεται ἀρχιερατικὴν μνημόσυνον ἐν τῷ ἀρχιεπισκοπικῷ ναφ ἐπὶ τῆ ἐπετερίῳ τοῦ ἡρώλου θανάτου τοῦ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΙΔ' ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ γοροστατούντων τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου, τοῦ Πανιερ. Μητροπολ. Πάφου καὶ τοῦ Μ. Προέδρου Κυρηνείας.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ «ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ»

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Ἀπέφ. τῆ 9 μ. μ. τελεσθῆσεται πολιτικὴν μνημόσυνον ἐπὶ τῆ ἐπετερίῳ τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐν τῷ κατὰστηματι τοῦ Ἀναγνωστηρίου

«ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ»

Ἐπίκαιρον θα εἶπη λόγον ὁ καθηγητῆς κ. Κ. Α. Κωνσταντίνου περὶ τῆς ὑπερόχου ἀξίας καὶ τοῦ ἡρωικοῦ μεγαλείου τοῦ θανάτου Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου» περιγραφῆν δὲ τῆς πολιτορκίας καὶ ἀλώσεως ὁ κ. Ν. Καραϊάνος.

ΔΗΜΟΣΙΑΙ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

Ἀύριον περὶ ὥραν 4 μ. μ. ὁ δικηγόρος κ. Γ. Χ. Ἰωαννίδης θὰ διελεξῆται γαλλιστὶ

DE LA POLITESSE

ἐν τῷ κατὰστηματι τοῦ Ἀναγνωστηρίου

«ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ»

Ἡ εἰσοδος ἐλευθέρα. Ἐν Λευκωσίᾳ τῆ 29 Μαΐου 1910. (Ἐκ τοῦ Γραφείου).

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἡμεῖς οἱ ὑπογραφομένοι γεωργοὶ τοῦ χωρίου Περσιτερώας Χρυσόχους δηλοῦμεν διὰ ἐπειδὴ ἀνεγείρομεν ἐν θεμελίων ἱερὸν Ναὸν τὰς ζητείας ἄς τινὰς εἰδόμεν κατ' ἑτος εἰς τοὺς διαφόρους Ζητεῖανους φάτος θα τὰς προσφέρωμεν εἰς τὸ τομεῖον τῆς ἐκκλησιαστικῆς πρὸς ἀνδρομῆν τοῦ ἀνεγείρομένου ἱεροῦ Ναοῦ. Ἐπομένω, παρακαλοῦνται εἰ διαφόροι Ζητεῖανοὶ νὰ μὴ ἐλθωσιν εἰς ὁ χωρίον μας. Ἐν Περσιτερώᾳ 16)29)5. 1910 (Ἐκονται ὑπογραφοί 29 Γεωργῶν.)

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Καθῆκον ἐμπλήρων ὀρελομένης εὐγνωμοσύνης ἐκπερῶ καὶ δημοσίᾳ τὰς εὐχαριστίας μου πρὸς τὸν ἰκανώτατον χειρουργὸν κ. Γεώργιον Θ. Σταυροβενίτην, ὁστις λιαν ἀριλοκρῶς διαδεξιοτατῆς ἐγγειρήσεως μετ' ἀπῆλλαξεν ἐντες βραχυτάτου χρονικοῦ διαστήματος σθεασῆς κήλης (σπυρροματος) τὴν ὅποιαν ἔφερον ἐν γενετῆς. Ἐν Λευκωσίᾳ 25 Μαΐου 1910. Ἰωάννης Ἀγαπίου.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Γνωστοποιεῖται διὰ οἱ δοκιμώτατοι Μουσικοδιδάκαλοι Παπαγεώργιος, ἐφημέριος Φινερωμένης, καὶ Χρ. Ρῶσος, ἱεροψάλτης Φινερωμένης, ἀναλαμβάνουσιν ἀπὸ κοινῶν τὰ διδασκασίαι τοὺς βουλομένους Βυζαντινὴν Μουσικὴν. Οἱ βουλομένοι ἀποταθῆσαν πρὸς τοὺς ἰδίοις.

ΣΑΠΩΝΟΠΟΙΕΙΟΝ ΜΙΧ. Γ. ΔΕΛΛΑ

Χημικὸ Βιομηχάνου

ΓΕΝΑΓΡΑ (ΜΕΣΑΟΡΙΑΣ)

Τὸ Σαπωνοποιεῖον τοῦτο διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ χημικοῦ βιομηχάνου κ. Μ. Γ. Δελλᾶ ἐτυχε τοῦ πρώτου Βραβείου ἐν τῇ τελευταίᾳ Ἐκθέσει ἐν Λευκωσίᾳ. Κατασκευάζει σάπωνας οὐδετέρους ἀμιγῆς καὶ ἀνοθεύτους. Ἡ χρῆσις αὐτῶν ἐγενικεῖθη ἤδη ἐν Μεταορία καὶ προτιμᾶται παντός ἄλλου σάπωνος. Μία δοκιμὴ παρὰ πάντων τῶν καταναλωτῶν σάπωνος πρέπει νὰ γίῃ πρὸς ὑποστήριξιν καὶ προαγωγὴν ἐγγχωρίου βιομηχανίας τοῦ εὐέλπιδος. 2-12

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Πώλησις οἰκῶν. Τὴν 30)12 Ἰουνίου 1910 θὰ γίνῃ ἡ ἀναβληθεῖσα πώλησις ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτῆτου Δερβῆς Παζᾶ τῶν κατὰ τὴν ἔδδν Βικτωρίας δύο οἰκῶν του, χρησιμευουσῶν ὡς Ἀγγλικῆ Σχολῆ καὶ Οἰκοτροφείου τοῦ Αἰδεσιμ. Νισούχαμ, ἐν τῷ παρὰ τὴν πλατείαν Σερρατίου Καρνετίφ.

Ἡ πώλησις καὶ παράδοσις θὰ γίνῃ τῆ 11η π. μ. ἐὰν ἦελε θεωρηθῆ τὸ τίμημα τῆς πώλησεως ἱκανοποιητικόν.

ΚΙΝΙΝΗ ΓΝΩΣΙΑ

Ὁ κ. Ν. Σ. Λυμπούριδης εἰδοποιεῖ διέλαβε καὶ ἐφέτος Κινίνην τὴν γησίαν τοῦ (Howards) (Χούρ) εἰς φιαλιδία τῶν γνωστῶν χωρητικότητων καὶ εἰς δοχεῖα τῶν 25 οὐγγίων διὰ φαρμακοποιού. Ἐπίσης δὲ καὶ χίππια μετ' ἑξήχαριν τῶν 2 καὶ 5 Κόκκων εἰς φιαλιδία διαφόρων μεγεθῶν.

ΤΥΡΟΣ ΑΓΡΑΦΩΝ καὶ Κερκαλοτύρι ἐν Ἀθῆναις παρασκευάζόμενα κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν τρόπον ἐν τῷ Τυροκομείῳ Νικ. Ζιννετῆ Κοκκινῆ πωλοῦνται εἰς τὸ Παντοπωλεῖον «Ματσοῦ κας» τοῦ κ. Π. Κ. Πετράκη ἐναντι τῆς ἀγορᾶς Φινερωμένης ἐπὶ τῆς Κεντρικῆς Ὀδοῦ.

ΤΟ ΚΡΗΤΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Αἱ νεώταται τηλεγραφικαὶ εἰδήσεις περὶ τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος δημοσιθεῖσαι εἰς τὰς αἰγυπτιακὰς ἐφημερίδας εἰε αἱ εἰξῆς. Λοιδίνον, 5 Ἰουνίου. — Ἐν ἐπίσημον ἀνακοινωθε. ἔλαβε ὁ ἐθ' διατηρηθῆ προσωρινῶς τὸ ἐν Κρήτῃ καθεστῶς ἀναβληθῆ τῆς τελικῆς τοῦ λύσεως ἐν εὐτίῳ χρόνῳ. Πυρίσιον 5. — Γενομένου Ὑπουργοῦ καὶ Συμβουλίου ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. Γαλλιέρ, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Πισσαν, ἐδήλωσεν διὰ ἐπιπρατὴ πλήρης ὁμοσυνία μετὰ τῶν Δυνάμεων ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς Ἀνατολῆς. Κων)πολις 5. — Ἡ Τουρκικῆ Κυβέρνησις εἰε ἐντελῶς ἀπαγορευμένη ἐκ τῆς τροπῆς ἡ ἐλαβε τὸ Κρητικὸν ζήτημα. Κων)πολις 6. — Χθὲς ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ ἀντιεμφωπαικὸν ἐλληλοαγγλικὸν τῆ ἐνεργεια τοῦ Νιστουρικοῦ Κομιτάτου τὸ ὅποιον ἐματωσθῆ κατόπιν παραστάσεων τῶν πρεσβευτῶν. Σμύρνη 6. — Μειώστη Ἑταῖς κατέγε τον τουρκικὸν πληθυσμὸν 2,000 τουρκοὶ ἐβελονταὶ παρουσιασθέντες πρὸ τοῦ Διοικητικοῦ ἐξητακοτύρου ὑπὲρ τοῦ πολέμου κατὰ τῆς Ἑλλάδος. Ρώμη 4. — Ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος ὁστις ἐπέσκηψε εἰς Παρισίους τὸν κ. Φαλλιέρ καὶ τοὺς ὑπουργοὺς ἀφίκετο

ἐνκόγνιτο ἐνταῦθα. Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῆ σχετίζεται μετὰ τὸ Κρητικὸν ζήτημα ὁπερ καθίσταται ὅδῳ καὶ σχεδὸν ἐπιαινδυνον, διότι ἀφ' ἐνός οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Κρήτες εἶνε ἀποφασισμένοι νὰ μὴ παραιτηθῶσι τῶν δικαιωμάτων των, ἀφ' ἐνός οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Κρήτες εἶνε ἀποφασισμένοι νὰ μὴ παραιτηθῶσι τῶν δικαιοματῶν των, ἀφ' ἐτέρου δὲ ἡ Τουρκία εἶνε ἀποφασισμένη νὰ ἐπιμελῆ ἐπὶ τῶν κυριαρχικῶν αὐτῆς δικαιωμάτων. Αἱ δυνάμεις ἔχουν ἀποφασίση νὰ λάβουν μέτρα δραστηρία διὰ τὴν τήρησιν τῆς εἰρήνης.

Ρώμη, 5. — Ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων ἐπρογευμάτισεν εἰς τὰ Βασιλικά Ἀνάκτορα. Κατὰ τὴν μετάβασιν του εἰς τὸ Κυρηνάλιον ὑπεδέχθησαν τὴν Α. Μ. εἰς τὰ προύλαια ὁ Βασιλεὺς Βίκτωρ Ἐμμανουὴλ μετὰ τῆς Βασιλισσῆς Ἑλένης.

ΑΛΒΑΝΙΚΑ

Ὁ ἀφοπλισμὸς τῶν καταληφθέντων διαμερισμάτων τῆς Νοτίου καὶ Κεντρικῆς Ἀλβανίας ἐξέκολουθεῖ.

Ἰσχυρὰ στρατιωτικὰ ἀποσκάματα περιεκυκλωσαν τὰ χωρία καὶ προσκαλοῦν τοὺς χωρικοὺς εἰς τὴν πλατείαν τοῦ χωρίου, ὅπου ἀξιωματικὸς ὀμιλῶν ἀλβανιστὶ δηλοῖ εἰς αὐτοὺς, ὅτι ἐν τῶς 24 ὥρων δὲν παραδώσωσι τὰ ἔπλα θὰ καύσῃ τὸ χωρίον. Οἱ παρακολουθούντες κήρυκες ἐπαναλαμβάνουν τοὺς λόγους τοῦ ἀξιωματικοῦ ὀλοκληρον, τὴν ἔμψραν.

Οἱ πονηροὶ Ἀλβανοὶ παραδίδουν μερικὰ ἔπλα καλατὰ, ἐνῶ τὰ καινούργη, ἀ ἔχουν τοιαῦτα κρύπτουν ὑπὸ τὴν γῆν. Ἐὰν δὲν ἔχουν τότε ἀρνοῦνται καὶ ἐπακολουθοῦν μικροσυμπλοκαί. Τὰ περισσόερα ἐκ τῶν παραδοθέντων ἔπλων εἶνε σουσθηματος κερσοφίλιου καὶ πολλὰ λῶφρα τῶν Ἀλβανῶν προγονικὰ ἀσπαγента κατὰ τὸ 1821 ἀπὸ τοὺς Ἑλλήνας ἐπαναστάτας.

Εἰς τὸ διαμέρισμα Διάκοβας ἐξακολουθοῦν αἱ συμπλοκαὶ μετὰ σφοδρόητος, εἰς αὐτὰς δὲ λαμβίνων μέρος καὶ τὰ γυναικῶν παιδα. Οἱ Τούρκοι ὑρίστανται μεγάλας ἀπωλείας. Καθημερινῶς μεταφέρονται ἐνταῦθα πολλοὶ τραυματῆαι.

Πρὸς βορρᾶν τῆς Τσερναλῶδας συνεκροτήθη λυσσώδης μάχη καθ' ἣν ὁ στρατὸς μετεχειρήθη καὶ περροβολικόν. Οἱ κρότοι τῶν κανονιοβολισμῶν ἠκούοντο εἰς τὰ Σκόπια. Τὸ ἀποτέλεσμα παραμένει ἀγνωστον.

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Σκοπίων διήλθε διὰ τῶν Σερβικῶν σὺνδρων ὁ Ἀλβανὸς πρίγκιψ Γάικας Καστριώτης ἀπόγονος τοῦ Σπεντέρ μπεη μνηστῆρ τοῦ Ἀλβανικοῦ θρόνου. Οὗτος ἐπὶ ἡμέρας παρέμεινε εἰς τὸν Νίον τῆς Σερβίας, συνοδεύεται δὲ ὑπὸ δύο ἀξιωματικῶν Ἰσπανῶν τοῦ ἐνός στρατηγοῦ καὶ τοῦ ἑτέρου ταγματάρχου καὶ διευθύνεται πρὸς τὴν Διάκοβαν ὅπως τεθῆ ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ἐπαναστατῶν.

Λέγεται διὰ φέρει μετ' ἑαυτοῦ πολλὰ χρήματα, ἵνα δι' αὐτῶν ἐνισχύσῃ τοῦ ἐπαναστάτας. Ὁ Μαχμουτ Σερκετ πασσᾶς ἔγραψε τὴν ἔλευσιν τοῦ Καστριώτου ἐλπίζει δὲ ὡς τηλεγραφεῖ νὰ συλλάβῃ αὐτὸν κατὰ τὴν κατάληψιν τῆς Διάκοβας.

Τα ὑποταχθέντα μέρη Γκιλᾶν καὶ Πρισρῆνη, ἔρχισαν νὰ δεικνύουν σημεία νέας ἐξεγέρσεως

Ὁ Μαχμουτ Σερκετ πασσᾶς προλαβὼν διέταξε τὴν σύλληψιν τῶν προκρίτων τοῦ Γκιλᾶν, τοῦ Δημάρχου Σιτάγα, τοῦ Μουσταφᾶ Σουλεϊμᾶν καὶ τοῦ Σιῆρικ, ἐστίνες ὠδηγήθησαν εἰς Φιρτζεβικ ὅπως δικασθῶν ὑπὸ τοῦ Στρατοδικείου.

Πολλοὶ χωρικοὶ τῶν διαμερισμάτων Βελιτισατρίου καὶ Πριστινῆς ἀρνοῦνται νὰ παραδώσωσι τὰ ἔπλα ὑποκινούμενοι ὑπὸ τῶν προκρίτων, τριάκοντα τῶν ὀποιῶν συνελήθησαν.